

Refleksje o księżycowym świetle

Badanie świadomości księżycowej

(Dla mojej Matki, która nauczyła mnie być miłym i uprzejmym
oraz przyjmować rzeczy takimi, jakimi są.)

Oryginał angielski © 2002 David Coleman

Wersja polska © 2004 FranzBardon.pl

*“Powiększ magiczny kielich swojej intuicji,
a będziesz wtedy w stanie utrzymać ocean nieskończonej mądrości”*
- Paramahansa Yogananda.

Lunar Mansions of Man

*Rising high
Rising higher than the eye
Unfolding lotus petals
Into the lavender blue sky
Traveler of the milky way
Through unreturning night and day
Every thought I hear you say
A spiral opalescent ray
Of liquid pearly energy
Cycling through passivity
In Divine captivity
Rising high
Rising higher than the I
Expanding crowned javelins
To Holy Adonai
Lost in winds of conjury
A vagabond's serenity
Childlike orbs of wonder
Into God's sovereignty
A traveler on Eagles wing
Free from the material thing
I glide
From day to day I sing
For the Great Celestial King
Tranquility
Peace
White
Out.*

(By D. Coleman, Jan 1995).

To, co większość z nas wie o Księżycu, zostało wyniesione ze szkoły, telewizji i książek. Z nauki, która generalnie opisuje szare ciało materii, usiane kraterami i obiecujące marzenie fantastyczno-naukowej bazy kiedyś w przyszłości. Jest to niezwykle banalna perspektywa

postrzegania kosmicznego ciała, które przez tysiąclecia inspirowało ludzkość magią i snami. Księżyc Ziemi jest świątynią tajemnicy kosmosu. Stał on od zarania naszej świadomości jak perła w czasie nocy, odzwierciedlając kolejne cykle, kolejne twarze, kolejne noce, ciągnąc nasze zadziwienie w górę i poza sferę Ziemi, do tajemnicy, fantazji i odległej pamięci. Wyczarowuje on dla nas tak wiele rzeczy, że człowiekowi takiemu jak ja trudno jest określić, gdzie zacząć badanie księżycowej (nie)świadomości. Inaczej mówiąc, pomimo Jego obrazu, jaki został nam przekazany, wszyscy czuliśmy tę Jego głęboką magię przy samym patrzeniu na Niego i wszyscy w naszej duszy wiemy, że jest On czymś więcej niż tylko kawałkiem skały. Przypomina nam On biernie o czymś, co jest ukryte wewnątrz nas. Coś magicznego i głęboko tajemniczego.

To, co wyczuwamy, to astralno-mentalne ciało Księżyca, i do niego odnosi się astrologia Księżyca, która pracuje z nim jako wskaźnikiem wewnętrznych stanów, odzwierciedleń własnego obrazu i podświadomości. Dla uczniów Bardona korzystne będzie studiowanie i medytowanie nad pozycjami Księżyca we własnych kosmogramach urodzeniowych, jeśli dążą oni do zrozumienia dynamiki swojej podświadomości i jako pierwotnego symbolu do pracy z astralnymi zwierciadłami. Powody ku temu staną się jasne po przeczytaniu tego artykułu. Dla reszty z nas, wiedza o Księżycu i jego skutkach może sprawić, że podejdziemy do swoich uczuć w nowy sposób. Może on odzwierciedlić nasz obraz samych siebie, naszą przeszłość, wspomnienia z dzieciństwa, stosunek do rodziców, psychiczny magnetyzm, nasze codzienne rytmy i reakcje.

Słońce potrzebuje Księżyca, by świecić na niego w nocy. Potrzebuje ono kosmicznej obecności o równym rozmiarze wobec nas¹, ziemskich istot, by mogły połączyć się i ustanowić cykle życia. Księżyc utrzymuje i tka te cykle, jak również wspomnienia, fantazje i wejrzenia. Odzwierciedla On wizję tego, co było, jest i co może się zdarzyć, podobnie jak Zwierciadło Galadrieli z dzieła J.R.R. Tolkiena, "Władca Pierścieni".

Gdy Słońce skupia i promieniuje Światłem Kether (Światłem Uniwersalnym), zbierane jest ono i odzwierciedlane przez astralno-mentalną grawitację Księżyca. Bez Księżyca żadne zdarzenie nigdy by nie dotknęło nas osobiście. Księżyc, pierwotny archetyp żeński² każdej osoby i horoskopu, jest cykliczną i magnetyczną sferą nieskończonych permutacji, a jednak opiera się o proste okresowe zasady – rytmu, magnetycznych pływów, instynktownego i spontanicznego przystosowywania poczucia jaźni w harmonii z porami roku i z rozwijaniem się codziennych zdarzeń.

Gdy piszę te słowa, Księżyc świeci pełnią w znaku Skorpiona, w roku 2002. Dwa tygodnie temu, gdy przygotowywałem się do napisania tego artykułu, spojrziałem na Księżyc z pięknego Cazadero w Kalifornii, gdy Wenus migotała w swojej półokrągłej aurze. Magia Księżyca jest subtelną rzeczą do opisanie i istnieje wiele różnych astrologicznych interpretacji pochodzących od Księżyca, więc by dojść do serca tej materii, będziesz musiał penetrować ją swoją intuicją.

---

¹ Patrząc z Ziemi, tarcze Słońca i Księżyca w pełni, mają prawie jednakową średnicę. Będzie jeszcze o tym mowa w dalszej części tekstu – przyp. tłum.

² Słowo 'Księżyc' w wielu językach jest rodzaju żeńskiego (np. angielskie *Moon* lub rosyjskie *Luna*) – przyp. tłum.

Księżyc odzwierciedla starożytne prawo cykli i rytmów. Jako partner Słońca, odbija jego światło w nocy w różnym stopniu i poprzez swoje grawitacyjne i astralne przyciąganie i odpychanie, tworzy pływy zarówno w oceanach, jak i morzach ludzkiego nastroju. Księżyc w naukach ezoterycznych jest siedliskiem duszy, strażnikiem sekretów i ukrytych wpływów karmicznej przeszłości, naszym najbardziej bezpośrednim połączeniem z pierwotną żeńską energią wszechświata. Zarówno w egipskich, jak i w zachodnich szkołach, pierwszą pozaziemską inicjacją, jakiej stawiała czoła osoba, było wtajemniczenie Bramy Księżyca, w którym odkrywane są podstawy zarówno duszy, jak i uniwersalnych praw rządzących jej wzrostem. Dla racjonalnego umysłu zrozumienie połączenia pomiędzy Księżycem, podstawami Duszy i uniwersalnymi prawami, które rządzą wzrostem, płodnością i formowaniem, nie jest łatwe do uchwycenia, lecz trzeba to zrobić, by dotknąć księżycowych promieni, jakie tutaj dookoła ciebie tkam.

Księżyc wiruje wokół Ziemi, zataczając ciasny okrąg. Wyobraź sobie to wirowanie rozciągnięte w przestrzeni, gdzie staje się zawijającą się spiralą owiniętą dookoła spirali orbity Ziemi, krążącej wokół Słońca. Istnieją inne zawijające się spirale dookoła Słońca - orbity innych planet. Wygląda to jak pasmo ludzkiego DNA. Księżyc, przewodnik magnetycznego fluidu dla tego świata, zbiera i odbija wszystkie wpływy Układu Słonecznego i nadaje im formę, budując każdy cykl na rozszerzaniu poprzedniego. Tym samym tka wiecznie zmieniający się wzór, podstawę, na której odgrywamy cykl zdarzeń nazywany 'życiem'.

W chwili urodzin jesteśmy subtelnie programowani przez Księżyc, by zachowywać się i reagować w określony sposób. Dlatego też Księżyc jest w astrologii brany pod uwagę w zakresie tego, jak instynktownie reagujemy, odpowiadamy i przystosowujemy się do przepływu tkaniny życia. Jest to podstawa ustanowiona przez poprzednie cykle (inkarnacje) i jest naszą Materią Pierwotną, surowym materiałem, z którego ukształtujemy naszą indywidualną osobowość. W ludzkim ujęciu odkrywa ona siebie poprzez nasze nawyki, wcześniej uwarunkowane reakcje i zachowania nabyte we wczesnym dzieciństwie, co oznacza nasze instynktowne, spontaniczne dostrojenie z przeszłych cykli. Zatem sercem Księżyca jest Rytm Życia, wewnątrz i na zewnątrz, na górze i na dole. Niesiemy bicie Rytmu, część muzyki w naszej duszy, lecz bicie trwa i trwa, i uczymy się tańczyć, a nawet zmieniać i dopasowywać nasz rytm do wszystkich nowych rytmów, jakie odgrywa nam życie.

Lecz wszystko to jest jednym dźwiękiem, płynącym nieskończenie. Jedną Muzyką.

Jest On tak opływający w tajemnicę, tak pięknie enigmatyczny w swojej naturze i tak doskonale zrównoważony ze Słońcem i Ziemią, że zawsze prezentuje ku nam tę samą twarz, (Jego obrót dookoła Ziemi trwa 27,25902 dni, a Jego cykl faz wokół Słońca – 29,53059 dni; są one praktycznie synchroniczne). Ciemna strona Księżyca jest zawsze od nas odwrócona. Lecz jest jeszcze inny “kosmiczny przypadek” - widziany z Ziemi, jest On tego samego rozmiaru co Słońce (stosunek wielkości Słońca do Księżyca i odległości pomiędzy nimi wynosi tutaj około 400). Innymi słowy, jest On idealnie umieszczony, by być magnetycznym przewodnikiem dla Słońca i jego kosmicznym przeciwieństwem. Mój przyjaciel, Ray, mówi, że zawsze jest zdumiony ludźmi, którzy nie wierzą, że wszechświat jest głównie harmonijny, zbalansowany i biegunowy, kiedy każdego dnia i każdej nocy swojego istnienia napotykają te duże, świetliste kule świecące na nich z niebios.

Każdy, kto doświadczył całkowitego zaćmienia słońca, wie dokładnie o czym mówię. Został on zanurzony w pełnej, trupiopodobnej poświacie Księżyca, którą nazywam zimnym światłem i jest to niesamowite, tajemnicze uczucie stania w mroku kosmicznej mechaniki. Księżyc dobrze pilnuje swoich sekretów i postrzegać je przy pracy mogą jedynie osoby o odpowiedniej intuicji.

Jednak sekrety te działają, jak niewidzialne nici babcinej pajęczej sieci, chwytając poranne i wieczorne światło w swojej rosie i odzwierciedlając nas i naturę w tęczy mgły. Nasz Księżyc jest świątynią, świętym miejscem dla wszystkich istot Ziemi. Jednak na dni naszych umysłów pozwoliliśmy Mu pokryć się kurzem i przyćmić tak, że Jego magia jest dla nas teraz prawie niewidoczna.

Ilu przeczuć posłuchałeś się dzisiaj? Ilu instynktów? W ile spontanicznych uczuć się zanurzyłeś bez wahania? Jak wiele zaufania my, jako ludzie, kładziemy w czystym instynkcie, w intuicji? A jak wiele wartości w kobietach i wszystkich rzeczach łagodnych i uprzejmych? A jak dużo większy nacisk kładziemy na uzewnętrznianie samego siebie niż na refleksję nad samym sobą? Obie te rzeczy są ważne, lecz jak mamy wiedzieć bez refleksji, kogo do licha chcemy uzewnętrzniać?

Jako ewoluujący ludzie, potrzebujemy 2-óch podstawowych symboli – jednego jasnego, jednego ciemnego; jednego czarnego, jednego białego - i w astrologii tymi symbolami są Słońce i Księżyc, Sol i Luna. Potrzebujemy symbolu dla osoby, jaką jesteśmy w swoim rdzeniu, dla naszej promienistej esencji (Słońce), i drugiego dla naszego wewnętrznego doświadczania życia i samych siebie, do opisywania co sprawia, że czujemy się właściwie, jak reagujemy w oparciu o predyspozycje i instynkt (Księżyc). W społeczeństwie (i równie często w naszej astrologii) Ojciec utożsamiany jest ze Słońcem, a Matka z Księżycem, lecz nasza perspektywa postrzegania biegunów rodzaju jest obecnie przejściowa, więc te rozróżnienia stają się praktycznie bezużyteczne. Są one jednak wciąż dobrymi archetypowymi wytycznymi dla zrozumienia różnicy pomiędzy Słońcem a Księżycem. Przypadkowo jest tak również z tego powodu, że Księżyc jest tradycyjnie dużo ważniejszy w kosmograme kobiecym, a Słońce w męskim, lecz ponownie – te bieguny rozpadają się, gdyż obecnie w końcu zaczęliśmy rozpoznawać (roz-poznawać, czyli zapamiętywać – jest to funkcja księżycowa) mężczyznę i kobietę w obu płciach. Inną metaforą, jakiej używałem w zrozumieniu i pracy ze słonecznymi i księżycowymi siłami, jest to, że Słońce ukazuje nasz indywidualny potencjał, czyli pierwotny ładunek, Księżyc nasze napięcie, czyli prędkość przepływu, a Ascendent (zodiakalny punkt wznoszący się na wschodzie w miejscu i czasie naszych narodzin) jest naszym przewodnictwem, ewentualnie opornością. (Jest to odcinek 'Praktycznej astrologii dla inżynierów i złotych rączek!').

Nie jestem w stanie powiedzieć, co zyskasz, zaznajamiając się z pozycją Księżyca w swoim horoskopie urodzeniowym – gdyż mógłbyś dosłownie być każdym! Mówiąc inaczej, pokaże ci, jak zawsze czułeś się w środku. Ukaże ci to, kim jesteś. Jako że każdy księżycowy cykl bazuje na poprzednim. Twój cykl rozwija się i zyskuje na złożoności - jak krople wody scalają się, padając na sadzawkę - i wielu ludzi odkrywa, że podczas pracy transformacyjnej znaczenie Księżyca w ich horoskopach zmienia się i rośnie, jak gdyby byli nasieniem zasadzonym w świecie, a czas wykonał swoją nieuniknioną magię. Własny obraz, z jakim się urodziliśmy, zostaje oczyszczony, naenergetyzowany i na nowo wynaleziony, w miarę jak dojrzewamy i dostosowujemy się do kolejnych cykli.

Jednak sedno zawsze pozostaje prawdziwe. Oto kilka wytycznych dla ogólnego zrozumienia: podobnie jak Słońce, Księżyc posiada podwójną zawartość – stronę pielęgnującą, chłodzącą, uzdrawiającą, leczącą, i stronę ukrytą, cienistą, tajemniczą i rozłożoną. Jego ciemna twarz jest zawsze od nas odwrócona i jasno spogląda na gwiazdy. Jeśli chcemy zobaczyć Jego ukryty aspekt, musimy zejść tam sami, to znaczy musimy wykonać pracę kopania we własnej podświadomości... Jego jasne i ciemne aspekty ukazują się również w grze jego cykli, gdy każdego miesiąca rozwija się jak biały kwiat, a następnie ponownie zamyka przed naszymi oczyma.

Gdy Księżyc jest w znakach ognia, nasza księżycowa podstawa jest bardzo pobudliwa, hojna, spontaniczna, entuzjastyczna, ciepła, ufna i reagujemy bardzo szybko. Nasze uczucia są często palące, szalejące, parzące, lub też skupione na sobie, gdy nie są zrównoważone. Często obecna jest niecierpliwość odnośnie przechodzenia cykli, gdyż element ognia musi ciągle trawić i poruszać się z Rytmem Życia, by czuć się żywym i witalnym. O Księżycu pierwszej kwadry mówi się, że ma naturę gorącą i suchą, a zatem jest połączony z elementem ognia. Rzeczy w ciele psują się głównie poprzez funkcje ciepła (znaki ognia mają najwyższe gorączki, lecz kiedy dobrzeją, temperatura szybko spada).

Kiedy Księżyc jest w znaku powietrznym, najpierw myślimy, a potem działamy. Wewnętrznie jesteśmy bezstronni i kiedy prezentowane są nam rzeczy, badamy je, analizujemy, rozwiązujemy, dedukujemy i próbujemy uzyskać w ich temacie obiektywność, zanim zadziałamy. Nasz wewnętrzny stan jest często stanem przepływu, nigdy nie będący naprawdę stałym, zawsze zmieniający się lub po prostu otaczający problem ze wszystkich stron, widząc wszystkie punkty widzenia, lecz nie będąc w stanie zdecydować, co robić. Cechy ciepła i wilgotności nowiu Księżyca łączą go w astrologii z powietrzem. W swoim negatywnym stanie, te Księżyce są również jak Spock, czyli 7 z 9 ze Star Treka, rzeczowi intelektualiści, liberalni niezdecydowani i kunktatorzy.

Księżyce znaku ziemi są wewnętrznie bardzo stałe w swoich wyuczonych zachowaniach, nawykach i instynktownych uczuciach, skłaniają się do ostrożności, pragmatyzmu, praktyczności, metodycznych nawyków, przewidywalnych lub niezawodnych funkcjach oraz po prostu radzenia sobie ze wszystkim w trudnych sytuacjach. Pełnia Księżyca również niesie wartość ziemi, gdyż jest w astrologii uważana za zimną i suchą. W swoim negatywnym stanie jest ona tak bardzo stała w swoich przeszłych wzorach, że nie może przystosować się do dziwnych nowych. Jest zaborcza, uparta, podkopująca, z trudem idąca naprzód i powolna w reakcjach.

Znaki wody są generalnie bardziej receptywne w stosunku do Księżyca, gdyż mają wiele wspólnego z naszym ciałem emocjonalnym, czyli astralnym. Wewnętrznie reagują one na wszystko swoimi uczuciami, są zatem współczujące, empatyczne, wrażliwe, psychiczne, pielęgnujące, ochronne i emocjonalnie intuicyjne. W stanie negatywnym są one pesymistyczne, mroczne, gorzkie, urażone, pełne żalu, pastwiące się i pełne dezaprobaty wobec samych siebie. 4 kwadra Księżyca, która jest w astrologii zimna i wilgotna, jest połączona z wodą.

Magia Księżyca ma również wiele zastosowań. Wykonano wiele badań, by ukazać, jak Księżyc wyzwała codzienne zdarzenia. Czasami bardzo dramatycznie. Eksperyment wykonany w centrum handlowym posiadającym kamery ochrony ukazał, że zawsze w

momencie, gdy Księżyc przechodził do znaku ognia, dokonywanie zakupów się nasilało, przybywało więcej ludzi i sprzedaż rosła. Szczury są bardziej aktywne, gdy Księżyc jest poniżej horyzontu, niż gdy jest powyżej. Księżyc ma subtelny, lecz niezwykle mocny wpływ na nasze nastroje, impulsy, poczucie humoru, a nawet na nasz stopień zdrowia psychicznego. Dobrze znany jest fakt, że pełnia Księżycy ma wpływ na ludzi z zaburzeniami mentalnymi (stąd też wzięło się np. angielskie określenie na obłąd – 'lunacy'; od Luna – Księżyc). To, co jest mniej znane (zwłaszcza przez lekarzy!), to fakt, że pełnia Księżycy zwiększa również przepływ WSZYSTKICH płynów, włączając w to krew, i nie powinno się w tych dniach wykonywać operacji, zwłaszcza jeśli cięcie jest dokonywane w obszarze rządzonej przez znak, w jakim znajduje się Księżyc. Gdyby stosowano się do tej prostej rady, można by uratować wiele żyć, które obecnie przypisuje się komplikacjom podczas operacji. Przez 8 lat robiono badania, które ukazały, że krwotoki mają swój miesięczny niż przy nowiu, a wyż przy pełni Księżycy (to studium wykonał Dr Carl S. McLemore i Dr Edson Andrews i zostało opublikowane w 'The Journal of the Florida Medical Association').

Mógłbym iść dalej i dalej. Praktyczne, codzienne używanie magicznego zrozumienia Księżycy jest dosłownie tak nieskończone jak ocean. To, co każdy z nas ma w sobie, wewnątrz siebie, jest naszym własnym kielichem tej magii, który może odzwierciedlać cały ocean nieskończonej mądrości, z której na początku został wyniesiony. Jesteśmy zmuszeni opuścić płynny, księżycowy komfort łona naszej Matki, by kroczyć po świecie, lecz pozostaje Ona na zawsze częścią nas, o czym przypomina nam Księżyc, ciągle, noc po nocy. Zapomnieliśmy o Nim i utraciliśmy magię, jaką On jest, lecz On ciągle ją trzyma, przechowując na czas, gdy się na nowo na nią otworzymy. Do tego czasu utrzymuje On przy życiu rytm i zaczarowuje nas Tajemnicą tego wszystkiego, rozciągając Muzykę Sfer.

Ciesz się tańcem. Nic się nigdy nie powtarza. Jest On niestrudzonym, kosmicznym DJ'em.

Poniedziałek, 29 kwietnia 2002